

og der ere disse smaa Vogne i høj Grad uøkonomiske, hvilket Erfaringen nok som har vist. Nu er jo Forholdet ogsaa dette, og det synes jeg dog kan nævnes til nogen Trøst, omend ikke, det indrømmer jeg, til fuld Trøst for det ærede Medlem, at man kaster jo ikke paa een Gang disse smaa Vogne bort. Der vil gaa et meget langt Tidsrum, inden de ere gaaede ud af Vognparken, og for lange Tider ville de, der ønske at bruge en lille Vogn til Forsendelse af Kreaturer, ogsaa kunne faa en saadan. Men det er selvfølgelig kun en mindre Trøst, idet de smaa Vogne efterhaanden ville gaa ud og de større træde i Stedet. Men naar man er enig om, at Statsbanerne skulle drives paa en mere forretningsmæssig Maade, saa forekommer det mig alligevel, at man ikke maa kræve, at Administrationen nu skulde bestille en hel Mængde Vogne, som Erfaringen har vist ere meget uøkonomiske baade paa den ene Maade og paa den anden Maade. Det er tillige min Tro, at den Anke, det ærede Medlem rettede mod de store Vogne, at Dyrene under Forsendelsen ikke vare saa godt bevarede i dem som i de smaa, vil der kunne bødes paa, naar man har Øje for dette Forhold. Der vil sikkert ikke være noget som helst i Vejen for, at man, hvis der forsendes et enkelt Dyr, ved Anbringelse af Skillerum vil være i Stand til at støtte Dyret, saaledes at det ikke tager den Skade under Transporten eller Rangeringen, som det ærede Medlem omtalte. Jeg tror altsaa, at de Ulemper, det ærede Medlem var saa bange for, vil der kunne bødes paa ad anden Vej, og ud fra de Interesser, Statsbanerne have i en mere økonomisk Brug af de Penge, der anvendes til Anskaffelsen af Kreaturvogne, er det mig derfor ikke muligt at imødekomme det ærede Medlem, men jeg maa fraraade det høje Ting at stemme for dette Forslag.

Med Hensyn til de Ændringsforslag, som ere stillede af det ærede Udvalgsflertal, vil jeg ogsaa gerne gøre nogle ganske faa Bemærkninger.

Først vil jeg gøre en ganske kort Bemærkning angaaende Ændringsforslag under Nr. 2, hvori det hedder: „For Afstande indtil 20 km inklusive samt, hvis der ikke i nævnte Maksimumsafstand findes Ekspeditionssted, da til nærmest paafølgende Ekspeditionssted udstedes Dobbeltbilletter gyldige Stemplingsdagen“; og saa tilføjes der: „denne Bestemmelse gælder ikke for Færgestrækninger.“ Der har til mig privat været ytret nogen Tvivl om, hvorledes dette skulde forstaaes, da der

netop er brugt Ordet „Ekspeditionssted“ i Teksten. Det, som ligger i Ændringsforslaget, og den Forstaaelse, hvormed det maa læses, maa udtrykkes saaledes, at man paa Dobbeltbilletten kan rejse 20 km, men hvis der ikke paa denne Afstand findes et Ekspeditionssted, gælder Billetten ud over de 20 km, altsaa til næste Station eller Billetsalgsted. Naar Udtrykket „Ekspeditionssted“ er benyttet, da maa jeg sige, at dermed tænkes der ikke paa Ekspeditionssteder indenfor den samme Bys Grænser, men Meningen er den, at man skal kunne rejse fra en Station til en anden. Meningen er ikke den, at man kun kan løse en Dobbeltbillet fra Hovedstationen til Nørrebro Station, men det er selvfølgelig Meningen, at man kan løse en Dobbeltbillet til Hellerup eller til en Station længere ude indenfor den Afstand, Ændringsforslaget bestemmer.

Det er med ikke ringe Betænkelse, at jeg har tiltraadt de af Udvalgets Flertal stillede Ændringsforslag under Nr. 3 og 5. Disse Ændringsforslag ere jo stillede, fordi Udvalget har ønsket at imødekomme Krav fra Næringslivets Side og derfor har ønsket i Loven at fastsætte en vis Procentgrænse, ud over hvilken Forhøjelsen for tom Emballage samt for Fragtstykgods og almindeligt Vognladningsgods ikke maa stige. Endvidere er der stillet Forslag om, at Havnebanetaksterne kun maa opkræves med 1 Kr. 25 Øre pr. Vogn uden Hensyn til Vognens Bæreevne eller Belastning. Dette angaar dog kun Forsendelser i gennemgaaende Trafik, altsaa fra Havnene ud til Stationer ude i Landet, og det gælder selvfølgelig ikke det, som man kunde kalde den egentlige Vognmandskørsel, som jo ogsaa foregaar paa Havnebanerne i Havnestæderne. For at nævne et Eksempel i saa Henseende vilde det jo være ganske urimeligt, hvis Statsbanerne skulde stille en Vogn til Raadighed til Paalæsning i Gasværkshavnen og transportere denne til Nyhavn og stille den til Aflæsning der for en Betaling af 1 Kr. 25 Øre, naar man erindrer, at en saadan Vogn indtager lige saa meget som 8 almindelige Vognmandslæs. Naar man altsaa sammenligner, hvad det koster at fragte 8 almindelige Vogne til at befordre de Varer, som kunne befordres paa den ene Jernbanevogn, vil man jo se, hvilken betydelig Forskel der bliver imellem at lade Vognmanden transportere denne Vare og at lade Statsbanerne paa tage sig det samme for 1 Kr. 25 Øre. Bestemmelsen gælder altsaa, som sagt,